

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVI.

Ч. 267.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК СУБОТА, 24-го ЛИСТОПАДА 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, NOVEMBER 24, 1979 No. 267.

VOL. LXXXVI.

„ПРОПАГУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ — ЦЕ МОЄ ОСНОВНЕ ЗАВДАННЯ” — КАЖЕ ВОЛОДИМИР КОЛЕСНИК

Під час розмови в редакції. Сидять (справа): маестро
Володимир Колесник і ред. Володимир Левенець

Джерзі Сіті, Н. Дж. (В. Л.-ц). — У п'ятницю, 16-го листопада ц. р. приміщення Головної Канцелярії Українського Народного Союзу і видавництва „Свободи” відвідав незвичайний гість, давній приятель редакторів і членів Екзекутивного Комітету ще з ранніх 70-их років — маестро Володимир Колесник, колишній директор Київської опери і балету ім. Т. Шевченка, який, як відомо, в 1972 р. покинув Советський Союз, не маючи змоги вільно там працювати. Відтак поселився на постійно в Канаді.

Про Володимира Колесника і про його дружину Ганну, відому солістку тієї ж Київської опери, „Свобода” писала вже раніше з нагоди їхнього відвідин у редакції після приїзду з Австралії, а також з приводу багатьох концертів п-ї Ганни в З'єднаних Штатах Америки, Канаді та Європі.

Народжений в Дніпропетровську у 1928 р., Володимир Колесник свою музичну кар'єру розпочав у 1949 р. Маючи тільки 21 рік життя, він був найменшнім на пост диригента симфонічної оркестри Київської опери й балету, а у 1969 р. вже був на становищі директора цієї опери, займаючи одночасно становище головного диригента, аж до часу своєї втечі на Захід. У міжчас він викладав музику теорію і диригентуру в Київській консерваторії, публікував у періодиках і музичних журналах свої статті й оцінки рецензії та працював творчо над багатьма творами, які описали увійшли до альбомів оперних мелодій.

На запитання редакторів чим займається тепер, маестро Колесник відповів, що його основним завданням під теперішню пору є пропагування української музичної культури на Заході і тому він погодився взятись за таке важке діло, яке пос-

У Чикаго відбудеться концерт у пошану С. Людкевича

Чикаго (В-УККА). — Управа Відділу Українського Конгресового Комітету в Чикаго подає до відома нашої громадськості, що 1-го грудня ц. р., в год. 7-їй вечора, Український Літературний Фонд ім. І. Франка влаштує величезний ювілейний концерт для вшанування 100-річчя корифея української музики західних земель України св. проф. Станіслава Людкевича та його найближчих співробітників — композиторів Василя Барвінського, Дениса Січинського, о. Остапа і Нестора Нижанківських та д-ра Бориса Кудрика.

Цей ювілейний концерт відбудеться у залі школи Лейн Технік під патронатом нашого Відділу УККА, тому Управа запрошує всі українські товариства, установи і організації та всю

тановка опери „Купало”. Анастасія Вахнянина, яка з великим успіхом проходила вже 5 разів в Торонто-ському Мек Мілен театрі, що їх організувала Канадсько-Українська Оперна Асоціація.

Композитор А. Вахнянин наполегливо працював над цим твором цілі десятиріччя, фактично до самої смерті, яка наступила в 1908 році, — продовжував розповідати Володимир Колесник. Однак, він ніколи не був свідком триумфу його праці, бо опера ніколи не ставилася в театрі за його життя. В Україні оперу, яку сміливо можна назвати першою повнометражною оперою, без розмовних речитативів, перший і останній раз поставлено в 1929 р. у Харкові, тодішній столиці Української ССР з участю таких відомих співаків-солоїстів, як Марія Литвиненко-Вольфгемут, Михайло Голубинський (пізніше відомий співак у Канаді), Іван Патриський та інші. У 1957 р. Лев Турквич поставив був версію „Купало” у формі оперного концерту.

Також у Західній Україні влада забороняла ставити цю оперу і друзі композитора, протестуючи проти цієї заборони, виконали першу дію з цього неперевіреного твору на площі біля Львівського театру. Згідно з розповіддю В. Колесника, в Україні існувало два варіанти партитури опери „Купало” — в українській і польській мовах. Композитор надіслав, що оперу поставлять у Кракові заходами його приятеля і тому приготував партитуру у цій мові. Але до цього не дійшло.

Було загальне бажання у Торонто, щоб цю оперу поставили на професійному рівні, тому Канадсько-Українська Оперна Асоціація рішуче, крім українських, зааганжувати також канад- (Закінчення на стор. 3)

українську громаду Метрополі Чикаго і околиці прийти на цю маніфестаційну імпрезу, щоби своєю масовою участю віддати шану та поклін нашим заслуженим мистцям. Вони бо серед дуже несприятливих обставин свого життя гідно й достойно виявляли свою мистецьку творчість, а половина з них апала жертвою терору окупантів нашої Батьківщини — ворогів українського народу.

Весь дохід із цієї імпрези призначений на нагороду для українських письменників тут у вільному світі й на рідних землях, що кують зброю в боротьбі за душу української дитини, молоді й старшого покоління.

Зокрема закликаємо нашу молодь познайомитись з високомистецькою творчістю майстрів української музики й пісні.

АЯТОЛЛА ХОМЕЙНІ ПОГРОЖУЄ ВБИТИ ЗАКЛАДНИКІВ В АМБАСАДІ, ЗАКЛИКАЄ МУСУЛМАНСЬКИЙ СВІТ ПРОТИСТАВИТИСЯ ЗАХОДОВІ

Тегран/Вашінгтон/Ісламабад. — Минулого четверга, 22-го листопада, мусулманський іранський лідер Аятолла Хомейні формально підтримав погрозу контролюваних ним студентів-екстремістів, заявляючи, що якщо ЗСА застосує збройну силу, щоб звільнити 49 американських закладників в амбасаді ЗСА в Теграні, то іранці вб'ють цих закладників. Це перший раз, що Хомейні особисто погрозило вбити американських дипломатів, хоча іранські студенти вже кілька разів висловлювали цю саму погрозу.

Хомейні заявив, виголошено перед групою військових старшин із Пакистану, передало іранське телебачення. Він рівнож висловив „радість” з приводу того, що у вівторок, 20-го листопада, в Ісламабаді, Пакистан, мусулманські екстремісти старалися захопити американську амбасаду і спалити її. Під час нападу згинуло два американські воїни, а саме, підпоручник Брайс Елліс з Мобілі, Алябама, та старший стрілець Стивен Кроулі з Лонг Айленду, Н. Й. Хоча пакистанські військові частини відбили напад екстремістів і врятували персонал амбасад, уряд ЗСА зарядив, щоб американські громадяни, праця яких в Пакистані „не є колючою”, негайно залишили ту країну.

У своїй розмові з пакистанськими старшинами Хомейні закликав шитий мусулманський світ протиставитися Заходові, зокрема Америці, твердячи, що теперішній конфлікт в районі Перської затоки є „боротьбою між ісламом і богохульством”. Коментатори акцують, що цей заклик Хомейні є майже рівнозначний із закликом до „святих війн” проти Заходу, зокрема проти ЗСА.

У четвер, 22-го листопада, речники уряду ЗСА ще раз офіційно заявили, що іранські власті відповідальні за безпеку американських закладників в Теграні, додаючи, що про це становить Вашингтон формально повідомлено уряд Советського Союзу. У п'ятницю ранком президент Джиммі Картер скликав на раду у Кемп Дейвід, Мериленд, у якій взяли участь його найближчі цивільні дорадники, віцепрезидент Волтер Монреїл, член кабінету та голова Об'єднан-

Аятолла Хомейні

них Шефів Штабу, щоб вивести плани відносно звільнення решти американських закладників. Досі іранці звільнили 13 жінок і чорних. Як відомо, минулого вівторка, 20-го листопада, Білий Дім видав заяву, в якій недвозначно натякнув, що якщо іранські екстремісти не звільнять всіх закладників, а натомість судитимуть їх „за шпигунство”, то Америка може застосувати збройну силу, щоб звільнити їх. Біля берегів Ірану, на водах Індійського океану, знаходяться кілька американських військових кораблів. Речники Білого Дому вже кілька разів заявляли, що не вилучать з руки іранських властей колишнього шаха Мохаммеда Різу Паглеві, який перебував у нійоркському шпиталі, де проходить лікування на недугу рака. Хомейні і контролювані ним студент-екстремісти, які захопили американську амбасаду, вимагають видачі шаха, щоб поставити його на суд за „злочини проти іранського народу”.

У п'ятницю ранком група мусулманів, правдоподібно членів шитської вітки ісламської релігії, в Мечці, Савдійська Аравія, дали державі в своїх руках найважливішу мечеть цієї релігії, яку захопили у вівторок, 20-го листопада. Спершу було подано вістку, що савдійські війська ще у вівторок змусили шитів піддатися, але ця вістка була фальшивою. Шити держали велику кількість закладників. Як вказують спостерігачі, не правдиве твердження Аятолли Хомейні, що це американці та ізраїльтяни захопили мечеть в Мечці, спричинилося до нападу його найближчих на американську амбасад у Ісламабаді та на інші установи ЗСА в тій країні.

Негритянський лідер критикує іранських екстремістів

Вашінгтон. — Пресове агентство Ройтерс інформувало, що Вернон Джордан, директор великої негритянської організації „Нешналь Урбан Літ”, виступаючи на Конвенції Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріальних Організацій (АФІЛ—КІО), засудив іранських мусулманських екстремістів за їхні чинні заходи протиставити американським закладникам-неграм, захопленим силою в амбасаді ЗСА в Теграні, проти білих американців. Таку тактику прихильників Аятолли Хомейні Джордан назвав „нерозумною грою, заплянованою іранським революційним лідером”.

Рішення Хомейні звіль-

Москва обіцяла підтримку Іранові

Бейрут, Ливан. — Представник Палестинської Визвольної Організації (ПВО), зустрічаючись з кореспондентами 19-го листопада ц. р., заявив, що під час недав-

них відвідин Ясіра Арафата в Москві советські лідери, а між ними також міністер закордонних справ СССР

(Закінчення на стор. 4)

ГРОМИКО РАДИТЬ УРЯДОВІ ЕСПАНІЇ НЕ ВСТУПАТИ ДО НАТО

Мадрид, Іспанія. — Міністер закордонних справ Советського Союзу Андрей Громико, який перебував з офіційною візитом в Іспанії, пораджував у розмові з королем Хуаном Карлосом, прем'єр-міністром Адольфом Суаресом й іншими урядовими особами, щоб Іспанія залишилася надалі нейтральною країною і не приступала до Північно-Атлантичного Союзу (НАТО).

Громикова порада викликала в Іспанії чимале здивування і різні коментарі в пресі, які в більшості засуджують „поради” советського відпоручника, кажучи, що він мішається до внутрішніх справ Іспанії і намагається унапрямувати іспанську закордонну і оборонну політику.

Офіційні урядові чинники не опублікували ще подробиць розмови Громики з королем Хуаном Карлосом і прем'єром Суаресом, але поінформовані джерела стверджують, що головними темами наради були справи політичної детанту і роззброєння.

Візита Громики є першим відвідинам Іспанії високим советським лідером від часу іспанської громадянської війни в 1930-их роках.

Після відвідин в Іспанії Громико переїхав до Бонну, столиці Західної Німеч-

Косигін далі перебуває на лікуванні

Москва. — Голова Ради Міністрів СССР Алексій Косигін все ще перебуває на лікуванні і ніхто його не бачив в Кремлі від 15-го жовтня ц. р.

Косигін, якому в лютому 1980 р. сповнилося 76 років, переходить лікарську перетирку, — інформують советські і східноєвропейські джерела. В інформації, однак, не говориться про характер хвороби Косигіна і не подається місця його перебування. Відомо, що, наприклад, він не брав учас-

Колишній посади́к Пекіну піддержував „банду 4-ох”

Пекін. — Пресове агентство Ройтерс інформувало, що колишній посади́к Пекіну Ву Де, який був також членом китайського Політбюро, підтримував „банду 4-ох”, китайських радикалів, які згідно з твердженням теперішніх керівників, бажали захопити владу у свої руки після смерті Мао Зедонга в 1976 році. Як відомо, до цієї чвірки радикалів належала також вдова по Мао Зедонгові Дзіянґ Чінґ і три інші високопоставлені функціонари китайської Комуністичної партії.

Повідомлення про підтримку колишнього посади́ка Пекіну для „банди 4-ох” появилося на стінках плакатах в Пекіні, в яких

також сказано, що Ву Де планував привернути владу „банди 4-ох” і тому повинен стати перед „судом справедливості” разом з іншими радикалами. Посади́ка Ву усунуто з цього становища в 1978 р. Йому раніше закидали, що він був видав заарештованих для політичної сили злікувати демонстрацію, яка проходила в Пекіні в квітні 1976 р. Демонстрували тоді радикали, бажачи довести до упадку теперішнього заступника прем'єра Денґ Шіаопінґа. Цей виступ проти Денґа був описаний як „революційний акт”, особливо тоді, коли Денґ тимчасово знаходився у несласкій Політбюро і самого Гуа Гуофенґа.

учні УМІ: Р. Гопалюк, І. Даш, Н. Закаляк, У. Легед-за, У. Пінковська, Х. Тер-

лецька і М. Худьо. Симфонічно-хорові твори Людкевича — звукозапис із колекції Р. Савицького. Передбачено також розповідь і показ фотознімок з останніх днів життя і похоронів композитора Людкевича.

Ірвінгтон, Н. Дж. — У неділю, 25-го листопада ц. р., о год. 5-йй по полудні тут в Українському Народному Домі при 140 Проспект святого відбудеться концерт у пам'ять Станіслава Людкевича. Виконавши: Д. Каранович, М. Козольська-Мушійчук, Р. Венке, муз. супровод Г. Клим. У програмі братимуть також участь

СЕНАТОР С. ГАЙДАШ ПРОПОНУЄ СТВОРЕННЯ ПАРЛЯМЕНТАРНОЇ КОМІСІЇ В СПРАВІ ПРАВ ЛЮДИНИ

Оттава, Онт. — Сенатор Гайдаш, колишній і перший міністер багатокультурності в канадському уряді, запропонував створення спеціальної комісії прав людини, в склад якої входили б члени канадського Сенату і Палати Громад. Сен. Гайдаш видивнував цю пропозицію у вівторок, 6-го листопада, під час свого виступу в Сенаті.

Обгрунтовуючи свою пропозицію, сен. Гайдаш вказав на важливу роль, яку відіграли делегати Канади у підготовці Гельсінкських угод, зокрема в дільніці прав людини, та на факт, що права людини стали інтегральною частиною закордонної політики уряду Канади. Він рівнож вказав на те, що спеціальна конференція для перевірки примінення Гельсінкських угод, яка має відбутись в Мадриді, Іспанія, осінню 1980 року.

Вкінці сен. Гайдаш вказав на існування у ЗСА спеціальної Комісії для справ безпечні співробітництва в Європі, що її очолює конгресмен Данте Фасселл, та на позитивні результати праці цієї комісії. Крім того, — твердив сен. Гайдаш, — така парламентарна Комісія могла б розглядати питання „етнічної дискримінації”, яка все ще існує в Канаді.

У Києві в перекладі на українську мову вийшла книжка про М. Вовчка

Київ. — Київська „Літературна Україна” інформувало, що тут з видавництва

„Дніпро” вийшла в перекладі з російської на українську мову книжка „Про Марка Вовчка” авторства вника цієї видатної письменниці Бориса Лобача Жуценка. З російського оригіналу зробила переклад на українську мову Оксана Василенко.

Досліджуючи родинний архів, у якому знаходиться листування Марка Вовчка і його дітей, Борис Лобач-Жуценко вніс багато уточнень до біографії цієї письменниці та написав про неї ряд статей. Пишучи книжку про Марка Вовчка автор також користувався зна-

литомством з лівінградським літературознавцем, біографом Марка Вовчка Є. Брандісом та з українськими вченими Н. Крутиковою, А. Недзвідським і О. Засенком, які йому допомогли в праці над цими книжками. Раніше опубліковано дві — „Літопис життя і творчості Марка Вовчка” та „Марко Вовчок на Кавказі”. Тепер вийшла третя книжка — „Про Марка Вовчка” — у ній автор уточнює початкові дані біографії письменниці, оповідає про перебування Марка Вовчка в Москві, Петербурзі і за кордоном, пише про її дружбу з паризьким видавцем Етьєнне та про різні події з життя цієї письменниці.

Танцювальний ансамбль УССР — і національний „перекладенець”

Кіпр. — Київська газета „Культура і Життя” інформувало, що сюди приїхав заслужений самодіяльний ансамбль танцю УССР „Юність Закарпаття”. А прибув цей „український ансамбль, щоб виступити з особливим мішаниною в програмі — справжнім національним „перекладенцем”. Бо, ось з якими точка-

ми у цій „гастрольній” програмі ця танцювальна одиниця виступила: був український гопак, „російський святковий”, хореографічна композиція „Молдавія” і танці... інших народів ССР. Один... єдиний гопак в програмі не буде-жого, а українського „заслуженого” танцювального ансамблю.

„Як тебе не любити, Києве мій”!

Київ. — У зв'язку з цим, що за два роки відзначать 1500-річчя Києва, починається советський пропагандистський „похід”, щоб, мовляв, „гідно” прославити цей ювілей.

Київська газета „Молодь України” помістила рядки, в яких розкривається історичне святкування цієї 1500-річчя, бож вона пише: „За півтора тисячоліття, відколи на пагорбках Дніпра піднімалися легендарне місто Києва, центр Київської Русі, колись трьох братніх народів — російського, українського і білоруського, багато випробуваний, багато вікомонних подій випало на його долю. Ні монголо-татарські орди, ні навали безлічі інших ворожих полчищ не

зруйнували його краси, не сплюндрували гордого імені. Під зорею Великого Жовтня новими радісними барвами розквітнув, світлим квітлом, зеленими парками й садами розрісся, зму жив Київ — столиця орденосної Радянської України”.

А відтак ця ж газета повідомляє, що на її сторінці відкривається рубрика „Київ-1500”, в якій публікуватимуться нариси, кореспонденції, репортажі, інтерв'ю, в яких теж розповідатиметься про історію „міста-героя на Дніпрі, про славі діла його трудівників, цікаві ініціативи юнаків і дівчат, комсомольців і молоді України”.

СВОБОДА

UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED DAILY EXCEPT MONDAYS AND HOLIDAYS BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978

P.O. Box 348 Jersey City, N.J. 07303

Ісламський диктатор в Ірані

Проголошений в американських газетах повний текст інтерв'ю, що його перевели в Теграні представники трьох американських радіовислелів з теперішнім володарем Ірану, Аятоллою Хомейні, це жалюгідний історичний документ, в якому наведені всі характерні риси кожного диктатора. Для диктаторів не існують закони. Коли їм це вигідно — то викладають закон, як ганчірку і проголошують власний закон. Вони натягають і накручують існуюче законодавство, не здаючи собі справи, що самі себе цим дискредитують.

Для Хомейні не існує міжнародне законодавство, яке запевняє недоторканість членам дипломатичного корпусу в чужих країнах. Для нього члени амбасди ІРА в Ірані — це не дипломати, а „шипигуни“, а сама амбасда, це не амбасда, а „гніздо шпигунів“. Для диктаторів кожний засіб добрий, який веде до зберігання ними диктаторської влади і тому вони постійно озброюють несправдою. Для Хомейні — американська амбасда в Теграні захопила не нацькована ним юрба за задальгид виготовленням планом, а „студенти“, які виконали „волю народу“. Хомейні не рахується з фактом, що між Іраном і ІРА не було і нема договорення про видачу втікачів, — він раз-у-раз повторює свою категоричну вимогу, що ІРА мусять видати Іранові колишнього шаха Мохаммеда Різу Паглеві і раз-у-раз називає його „злочинцем“. Він сам собі перечесть, бо говорить про констатувати шаха перед суд, але промовчує, що встановлений Аятоллою Хомейні „Револьюційний Комітет“ вже заочно засудив шаха на смерть. Диктатори послуговуються у виконуваних ними влади людьми безбратними і безприточними, які сліпо виконують волю володаря, і тільки тоді, коли хтось із них прозріє і зрозуміє ситуацію — змиває руки і відходить: так сталося із призначеним Хомейні прем'єром Мегді Базарганом, який не захотів дати згоди на скоплення американських „закладників“.

З отого інтерв'ю американських телевізійних журналістів виходить, що американсько-іранська криза, яка ніби покращала із звільненням декількох жінок і чорних — насправді погіршилася, бо Хомейні нездовольно, виразно і кількаркратно загрозив поставленням перед іранський суд американських „шипигунів“ — дипломатів і службовиків амбасди, якщо ІРА не видасть шаха. Чи це пуста загроза для „збереження обличчя“ самого Хомейні і його „студентів“, чи він думає дійсно виконати ту загрозу — швидко вийняти. Бо Хомейні говорить вічно про „пана Картера“, від якого ніби залежить видача шаха, забуваючи, що американський Президент не є диктатором: коли б навіть президент Картер схилився до такої розв'язки кризи, то і він і його радники і Конгрес свідомі того, що видача важко хворого шаха Іранові на певну смерть була б остаточною угробленням американського престижу в цілому світі.

Характеристичною рисою всіх диктаторів є брак автокритицизму і нездатність усвідомлювати, що вони самі своїми нерозумними протизаконними вчинками підкопують свою владу і приготують свій упадок. Правду каже той американський коментатор, який звертає увагу, що Іран з його теперішнім державним проводом шораз більше ізольований в міжнародному світі. Коли один з отих трьох америнських журналістів пригадав Хомейні, що вірний мусульман, єгипетський президент Анвар Садат назвав його „Хомейні, „маніяком“, а теперішній режим в Ірані „неславою для ісламу“, то Хомейні мав готову відповідь: що це Садат, а не він, зрадник ісламу і що єгипетський нарід не підтримує Садата, що є очевидно неправдою, бо араби в Єгипті захоплені перспективою миру, який принесе кінець їхній нужді. І вже й Сирія, ворожа Ізраїлеві і Америці, заявила за негайне звільнення „закладників“ і СССР так само голосував за таку резолюцію Ради Безпеки ООН, бо Москва не хоче, щоб та авантюра Хомейні розрослася у Третю світову війну. А вона цим загрожув, бо коли б дійсно „закладників“ поставили в Теграні під суд, як „шипигуни“, то мусять закінчитися терпелива примирлива тактика президента Картера і державного секретаря Венса. Уряд ІРА вже нездовольно натякнув, що Америка може застосувати збройну силу, якщо іранські „студенти“ не звільнять закладників. Диктатори завжди самі провокують своїх противників і прихильників до реакції, яка скинула б їх з влади. І так станеться також з диктатором Хомейні.

Іван Світ

ЕНЕРГЕТИЧНА КРИЗА В СССР

Для збільшення продукції треба включити нові нафтоносні поля, для чого потрібні величезні фінанси та головне технологія, якої бракує в СССР.

Перші сигнали появилися недавно в тому, що продукція цього району не може збільшуватися, в той же час як вживання нафти та її продуктів зростає по всій території 7-8 відсотків річно. Добування нафти однак за останні три роки упало на 7 мільйонів тонн у порівнянні з планом Москви. Часопис „Правда“ та лідери промисловості виступали з попередженнями, що в Союзному Союзу існує тепер чимало труднощів і що треба вживати різних заходів для збереження енергії.

Це положення в середині союзу імпієрії викликає низку заходів Москви в сателітних країнах з тим, щоб привнести їх не тільки до економіки, але також перейти на вживання вугілля, зокрема в Польщі та Східній Німеччині як теж у Чехо-Словаччині. Сателіти потребують біля 80 відсотків нафти з Союзу. Ім важко, а може просто неможливо купувати нафту з арабських країн, бо їм треба платити американськими доларами або золотом, бо „рублів“ ніхто не хоче.

В той самий час залежність сателітів від Москви є такого порядку, що ані Варшава, ані Німеччина, ані Чехо-Словаччина не можуть навіть думати про свої інтереси, бо одна тільки Румунія є свобідна від економічної залежності, а Болгарія не може навіть думати про щось без московської допомоги.

Спеціалісти вважають, що СССР має нафтових запасів біля 11,000 мільйонів тонн, яких при сучасній хвилячій експлуатації вистачить не більше як на 20 літ.

Одначе можна говорити сьогодні про те, що рух за нафтою вступає у загрозу. Заходом, бож треба знайти можливість оволодіти Близьким Сходом та Північною Африкою, тому нафта є рушійм советської експансії в Азії та Африці.

Криза в середині СССР, зростання труднощів також у відносинах із сателітами, хоч половина їх може розпочати знову вживати більше вугілля, це більше вказує на енергетичну кризу в советському блоці. Полша вже вела квоту на вживання нафти і повільно переходить на вживання вугілля. Мадяричина не тільки починає обмежувати вживання нафти, але навіть скорочує час освітлення вулиць вночі та ogrівання помешкань. З опублікованих матеріалів довідуюсь про зміни у фінансуванні нових промислових устатковань: Польща, наприклад, планує властити третину нових фінансувань

у розбудову вугільної промисловості та електричних станцій. Не треба забувати, що Москва постачає нафту для Куби, Монголії та інших залежних від неї країн. З обмеженням московського постачання нафти, що вже впроваджене в Східній Європі, може також наступити криза політичної контролю сателітів. А советська флотія, що є розкидана по всіх морях і океанах, планує витиснути Америку та західні держави з стратегічних районів і захопити торговельні шляхи у світі.

Щоби збільшити добування нафти, Москва приневолює сателітів, головню чехів та німців, вислати своїх робітників-спеціалістів на працю до Сибіру, бо їй не вистачає власних робітничих кадрів. Кілька літ тому Москва попередила сателітів, що вона примушена буде заморозити квоту постачання нафти для них, отже, тим самим обмежує їм можливість поліпшити свою промисловість та життєвий рівень.

У Північній Кореї також створюються господарські труднощі й Москва стримується від обіцянок про допомогу. Там трапилася виняткова ситуація в цьому році — багато промислових проектів, що були початі ще в 1974-5 роках, припинено, бо бракує фондів для фінансування їх, зокрема же й тому, що борги Японії, Швеції та Москві не були виплачені за останні три роки. З Японією, борги якій становлять 400 мільйонів дол., ведуться серйозні переговори.

Тільки тепер ще більш яскраво виринає та помилка, яку Москва зробила у своїй політиці з Пекіном. У сусідній Манджурії можна було знати нафтові сховища, з яких відбувалося б постачання сходу країни, а тепер вони прагнуть у користь Японії, чим спричинюється до зросту її потенціалу у світі, а зокрема в Азії.

Ідеологічна боротьба з Мао та його наступниками привела до зростаючого конфлікту не тільки в Азії, але також в Африці, але це тема наступної розвідки.

Нам вже доводилося говорити про те, що Москва загубила нагоду використати величезні технічні та фінансові можливості, співпрацюючи з Японією, а це сталося через імперіалістичну політику Москви, яка загарила і відмовилася повернути Японії чотири малі острови у протоці між о. Хокайдо та Курильською групою. Цією політикою Москва штовхнула Токіо на тісну співпрацю з Китаєм.

(Закінчення на стор. 4)

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ПРО ВИВІНУВАЛЬНЕ ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

У попередніх статтях, у рубриці „Трибуна У. Н. Союзу“, ми обговорювали значення Часового забезпечення, забезпечення на ціле життя і забезпечення з визначеним часом плачання вкладок та їхні корисні і менші корисні сторони.

Сьогодні ми звернемо нашу увагу на Вивінувальне життєве забезпечення. За грамоти того роду забезпечення треба платити вкладки на протязі 20 років або до означеного віку, звичайно до 18-го або до 65-го року життя. Коли забезпечений член помер в часі важності забезпечення, його спадкоємці одержать повну суму забезпечення. Коли ж забезпечений член доживе до кінця платності вкладок — часу дозрівання грамоти, він сам одержує повну суму забезпечення. Це є основною стороною того роду забезпечення.

Кожний повинен пам'ятати, що грамоти Вивінувального забезпечення є основним засобом систематичного ошаджування і з огляду на це, вони є найдорожчі. На них дуже скоро нагромаджуються грошові резерви, що в часі дозрівання грамоти, вартість її грошового звороту рівняється повній сумі забезпечення. Це дуже чітко відзначається від грошової вартості грамоти. Грамоти забезпечення на ціле життя, як грамоти забезпечення після смерті з визначеним часом плачання вкладок, яких грошові резерви в часі дозрівання вносять дещо більше, чим 60 відсотків повної суми забезпечення. На граматах часового забезпечення, очевидно, не нагромаджуються грошові резерви.

Вивінувальне забезпечення є атрактивне головню для тих, які хотіли б ошаджувати, але не мають змоги робити цього постійно і систематично. Вивінувальне забезпечення має ще другу атрактивну притягальність. Це забезпечення не тільки запевняє членів „Готовий Спадок“ у випадку його передчасної смерті, але теж, якщо член живе, дає йому змогу самому втішатися користями, які дає Вивінувальне забезпечення грамота. Повна сума забезпечення грамоти є платна самому членові тоді, коли вона дозріває з закінченням платності вкладок.

Вивінувальне забезпечення грамота є дуже популярна серед українців. Це відзеркалює природне бажання українця ошаджувати. Натомість серед американців популярністю втішатися грамота забезпечення на ціле життя. Як вже попередньо було сказано, грамота забезпечення на ціле життя запевняє членові повне забезпечення за багато нижчу ціну в порівнянні з ціною за грамоту Вивінувального забезпечення. Але вона має теж і свої некорисні ціхи, включно з низькою зворотною грошовою вартістю грамоти.

Український Народний Союз має як для молоді, так і для дорослих грамоти класу Е-20 і Е-65. Повна сума цих грамот виплачується членам в 20-ту річницю видачі грамоти, або в річницю видачі грамоти, найближчу до 65-их уродин члена, чи теж у випадку його ранішої смерті. Вкладки є платні на протязі 20 років або до 65-го року життя члена, чи до його ранішої смерті. Для молоді видається ці грамоти у віці 0-15 років життя, а для дорослих грамоти класу Е-20 видається у віці від 16-60 року життя, а грамоту класу Е-65 від 16 до 50 року життя.

У додатку У. Н. Союзу має для своїх молодечих членів грамоти класу Е-18, що її називають популярно „Студентською грамотою“ (Коледжовою). Саме тоді, коли член досягає 18-го року життя і є готовий поступити на вищу студію, У. Н. Союз виплачує йому повну суму забезпечення.

Прибутки з грамоти класу Е-65 можна використати в пенсійному часі. Розглянемо тепер дійсні кошти та інші дані кожної з вищезгаданих класів Вивінувального життєвого забезпечення, що їх має У. Н. Союз.

Приймим, що дитина має 1 рік, а дорослий 30 років і кожний з них є забезпечений на суму \$10,000.00.

Тож до якого закінчення ми дійшли?

1) Молодеча грамота для дитини у віці 1 року класу Е-20 коштує \$437.30 річно, а грамота дорослого у віці 30 років вносить \$454.40 річно. Чим молодший є член в часі набуття грамоти, тим нижча є вkladка за забезпечення. Це

саме відноситься до всіх родів життєвого забезпечення.

2) Грамота класу Е-65 для дитини у віці 1 року коштує \$108.90 річно, а для дорослого у віці 30 років \$247.70 річно. Заключення з того є подвійне. Перше, що з огляду на вік дитини, її річні вкладки нижчі, як вкладки дорослої особи у віці 30 років. З другого боку, приймаючи, що обидва доживуть до такого самого віку, У. Н. Союз сподівається одержувати вкладки за молодечу грамоту 29 років довше, як від дорослого. З огляду на це, вкладки молодих членів є нижчі.

3) Всі грамоти Вивінувального забезпечення У. Н. Союзу дають членам великі можливості ошаджування. У. Н. Союз виплачує прибутки від ошаджених вкладок, член одержує за дозрілу грамоту повну суму забезпечення, яка є значно вищою від суми вплачених вкладок.

4) Молодеча грамота Е-65 показує, що чистий її кошт вносить тільки \$2,161.00, не дивлячись на те, що член платить вкладки на протязі 64 років. Ця грамота є найкращою інвестицією, бо крім забезпечення члена на протязі 64-ох років на суму \$10,000 у випадку його передчасної смерті, член одержить після 65-го року життя повну суму \$10,000 за його інвестиційні вкладки в сумі \$2,161.00. Тож не допустіть до того, щоб хтонебудь боявся того факту, що вкладки за що

грамоту треба платити на протязі 64-ох років. Ця грамота є без сумніву солідною інвестицією.

5) Грамота для дорослих класу Е-65 є теж значною інвестицією. Член, коли досягне 65 років, одержить суму \$10,000, яка включас 66.85 відсотків приходу з інвестованої суми \$6,137.50. З цієї суми член може користатися після переходу на пенсію.

Беручи до уваги вищівказані грамоти, що їх має для членів У. Н. Союзу, можна дійти до загального висновку, що кожен з них запевняє членові життєве забезпечення на повну суму грамоти, а в додатку до цього, примушує члена до систематичного ошаджування, так, що коли прийде час виплати грамоти, член одержить добрий прибуток.

Котру з вивінувальних грамот ви дораджували б майбутньому членові? Це залежить від різних обставин, таких як, наприклад, (Закінчення на стор. 4)

З НАШИХ БУДНІВ

НЕДОКІНЧЕНА МЕЛОДІЯ

Прочитавши заголовок цього фейлетона, хтось міг би собі подумати, що автор взявся вже писати і на музичні теми — з нагоди леонтовічівських чи шубертівських ювілей, наприклад. Трохи воно так, а трохи і не так. Якщо до музики зарахувати цю колісанку, що її співає мені колись, колихаючи мене в колісці, мій бібрський земляк, п. Микола С-н, то це так. Йому, цьому землякові, якщо пригадується, я присвятив недавно фейлетон „Зривинної хроніки“, де й подкажував йому публічно за колісанку і колісанця.

Тепер виявляється, що цей „кейс“ ще не закритий, — як кажуть американці. Отож в одному з листів земляк визнає мені „яку правду“ — як це воно сталося, що його колісанка „А-а-а, котлики два“, одного дня була раптово і трагічно перервана, майже так само, як „Недокінчена Симфонія“ Франца Шуберта!

Пише мені мій колишній колісань, що до вибуху Першої світової війни в с. Суходолі були дві споживчі крамниці („с.к.лени“); власником одної був його батько, другої — моя мама, після того, як татуньо пішов на війну. Не можна б того сказати, що ці дві крамниці ворогували одна з одною, але й не дуже то гармонійно співпрацювали... Велика загода в цьому, чому мій земляк — тоді може 7-8-літній хлопчина — не „тримався“ власного бізнесу, а любив застакувати до нашого, де частенько виручав маму, коли вона була зайнята з покупцями, тобто обіймав опіку над мною та мою колісанку, за що діставав у нагороду жменю „бомбонів“, точно таких самих, які продавалися в крамниці його батька.

Все було б гаразд, якби не так звані „добрі люди“, або сусіди, які показувались донести батькові колісальника, що його „хлопчисько“ часто забігає до „гросерні“, — сказавши „по-нашому“, конкурента та й не тільки пересиджує там цілими днями, але ще й колише „чужу“ дитину!

Наслідок цього доносу був, як угорі сказано, трагічний: тато взяв синка за вухо, поклав на крило і так златав йому прутком штанята, що той три дні не міг сісти (до чого аж тепер принастиєся...). От, і за цю „пакіфікацію“ з-перед 63-ти років, я дуже-а-дуже вибажся перед моїм земляком та колісальником, хоч і я сам тут, як то кажуть, без вини-винуватий.

І к е р

Петро Григоренко

НЕЗЛАМНІ

(До третьої річниці створення Української Гельсінської Групи)

(2)

КГБ намагається позбавити Гельсінський рух його моральної сили, для чого примушують арештованих членів Групи до „каяття“. Особливий моральний натиск був на Миколу Руденка. Його жорстоко катували і катують сьогодні, використовуючи таке поранення, яке він одержав під час війни, і наклепи на його дружину, брехливі листи про її „невірність“. Про те, що Руденка змушують до „каяття“ я дізнався в серпні 1977 року з листа, пересланого з Донської в'язниці. Микола в звичайній для нього поетичній формі повідомляв нас про те, що йому пропонують і як він до того ставиться. Ось цей вірш:

Так просто все: напишеш каяття —
і роздобудеш право на життя.
Лише десяток слів чи, може, фраз,
і все вчораще вернеться назад:
Дерева й квіти в іскорках роси
Та за вікном дитячі голоси.
Та риба в озері, та в небі птахи,
Та смак цілунок на твоїх устах.
Як свідчення любові й доброти...
І тільки ти — уже будеш не ти.
Похилений змарнілий від недуз
Ти — тільки оболонка, а не дух.
Тепер старі костюми приміряй.
Удосконалюй кабінетний рай.
Топчи ту ж саму стежку у гаю —
Не вернеш душу втрачену свою.
Лише десяток вимучених слів,
Які ти у потьмаренні напів —
А вже тебе нема,
А є п'ятьма.
С у людину схована тюрма.

Миколу зламати не вдалося, але жорстокі муки його продовжуються. Сумління світу не може миритися з таким ув'язненням людини, звиченої війною з фашизмом, незламного борця за права людини.

Не добилися „каяття“ ні від кого з п'ятірки заарештованих правозахисників, власті жорстоко розправились з ними, засудивши всіх п'ятьох на максимальні терміни ув'язнення: Лук'яненка і Тихого до 10 років ув'язнення в таборах особливого режиму і 5 років заслання; Руденка, Маринюка і Матусевича до 7 років таборів суворого режиму і 5 років заслання. І все же була поразка властей. Гельсінський рух в Україні одержав велику моральну перемогу. Нікого з арештованих членів Групи не змогли зламати, а зроблена ними робота знайшла відгук серед людей. Як і передбачав Микола, прийшли нові. Незадовго до арешту Руденка до Групи був прийнятий 22-річний Петро Вінс — син відомого баптистського проповідника Георгія Вінса.

Після арештів, один за одним до Групи ввійшли ще шестеро: Віталій Калинченко — вчитель з Дніпропетровщини, Василь Стрільчук — вчитель з Івано-Франківщини, Петро Січко — економіст і Василь Січко — студент, виключений за інвалідизм з університету (обидва — батько і син з Івано-Франківщини), Василь Овсєнко — історик з Житомирщини, Юрій Литвин — поет і публіцист з Київщини.

Популярність Групи і її авторитет в народі зростали. Самвидав поширював правдиві розповіді про суди над героями правозахисту, розносив вістки про працю Групи. З усієї України до Групи йшли листи з повідомленням про порушення прав людини. Влада скаженила. Почалася нова хвиля репресій. При цьому, як говориться в уже згаданому підсумковому документі, влада широко застосовує провокації і фальсифікацію звинувачень. Тим самим хотять домогтись, щоб в очах політично невідомих „радянських громадян“ „правозахисне виглядало, як аморальне, беззастудне“, а серед світової громадськості „антиторитет уяву відсутності опозиційного руху в країні“. Жорстокими репресіями влада намагається „дезорганізувати правозахисний рух і залакати співчуваючих його ідеям“. Для цього було поширено фронт дій каральної машини. Якщо перший удар був

спрямований на основний склад членів Групи, то тепер арештовували перш за все новоступивших, і тих, що підтримували Групу. З восьмью арештованих в 1979 році тільки один — Олесь Бердник — з числа членів-засновників Групи, отсєрив з тих, що стали членами зовсім недавно — Василь Овсєнко, Петро і Василь Січки і Юрій Литвин; інші троє з числа симпатизуючих Групі — чернівський інженер — кореспондент Групи Йосип Сісєль, філолог Юрій Бадзьо і поет Микола Горбань. І половину з них намагаються представити звичайними кримінальниками.

Відома, що українські „правознавці“ набили руку на фальсифікаціях. Не буди повторювати історію доктора Штерна. Провокаційний суд над ним відомий цілому світові. Але в Києві в 1975 році відбувся неমেший мерзотний, хоч менш відомий провокаційний процес над учасником правозахисного руху Олександром Фельдманом. Справа була настільки брудною, настільки шита білими нитками, що ніхто навіть не намагався спростувати її провокаційний характер. Справа була так.

Повертаючись вчором додому, Олександр біля під'їзду свого будинку побачив дівчину з незапакованим тортом в руках. Він спробував тихенько обійти її. Але вона раптом гучно закричала і кинула торт під ноги Олександрові. Тут же підбігло двоє здорових чоловіків, схопили тендітного Олександра і потягли в машину, що стояла недалеко від будинку. Дівчина підбрала торт і пішла слідом за ними. У відділенні міліції, куди привезли, з'ясувалось, що один з тих, які затримали Олександра, капітан міліції, другий — шофер машини, на якій їхав капітан. Дівчина схвилювано розповідала черговому відділенню, як Олександр „накинувся“ на неї, при тому вона посилювала на капітана й шофера, як на свідків. Ті підтвердили, що почули крик дівчини, проїжджаючи на машині. Все було настільки натурально, настільки обфрунтовано, що в злосливому хуліганстві цього „жидьонка“ можна було не сумніватися. Правда, на суді виявилася одна піжматна дрібниця, яка висвітлювала цю „чисту“ справу зовсім в іншому аспекті. Виявилось, що дівчина — лютанент міліції, а свідок — капітан і безпосередній її начальник. Одну мить здавалось, що все звинувачення розвалиться. Але... Суд — то советський.

Суддя заявив, що це не стосується справи і Олександр одержав „своє“ 2,5 роки й відбув їх повністю. Але не благополучно. В таборі йому розрубили голову лопатою — думаю також не без вказівок — і він довго хворів.

Досвід справ подібних штернівській і фельдманській не втрачено. Овсєнко, який ішов по вулиці зі своєю гостею з Києва, був зупинений міліціонером, котрий запропонував Овсєнкові зайти до сільради. Там міліціонер в присутності голови сільради накинув на Василя з лайкою за те, що до нього їдять „різні“, а коли Василь попрощав його не кричати й не лаятись, той схватив Василя за горло і почав душити. На крик Василі в сільраду вбігли гостя Овсєнкіна — член Української Гельсінської групи Оксана Мешко і ще одна жінка. Міліціонер припинив душити і почав складати протокол про спротив Овсєнкіна міліції. Свідком був голова сільради. Двох жінок міліціонер не визнавав за свідків. Їх і на суд не пустили. Овсєнкіна засуджено до трьох років таборів суворого режиму.

Тепер ця доля чекає Юрія Бадзьо, який також заарештований за „спротив міліції“. Протестуючи проти провокаційного звинувачення Литвин оголосив голодівку і голодує третій місяць.

Ще провокаційніший арешт Миколи Горбалія. До нього на квартиру прийшли два міліціонери з якоюсь жінкою. „Він? — запитав у неї міліціонер. „Здається він“, — невпевнено сказала жінка. Міліціонер крикнув: „Що значить здається!“ Тоді вона поспішила підтвердити: „Так, так, він“. Після цього Горбалія арештували у звинуваченні — „спроба згвалтування“. До цього, його як колишнього політа з'яв, вже неодноразово намагались підвести під арешт. Нарешті пішли на цю провокацію: не правозахисник — гвалтівник.

За що будуть судити Юрія Бадзьо невідомо і слідству. Навіть за советськими законами судити його нізачо. „Винуватий“ він тільки в тому, що написав наукову працю про національний утиск в Україні. Але за советськими законами це ще не злочин. Щоб судити за цей твір, треба, щоб він якімсь чином поширювався. Бадзьо його нікому не показував. Навіть близькі друзі не знали, над чим він працював. А КГБ якось дізнався. Зробили тасмійний обшук і твір укралі.

(Продовження буде)

Д-р В. Косик оборонив докторську дисертацію на Сорбонні

Д-р Володимир Косик успішно оборонив дня 22-го жовтня 1979 р. на Сорбонні в Парижі докторську дисертацію з міжнародних відносин на тему: „Політична Франція щодо України, березень 1917 — лютий 1918 рр.“. Дисертація була представлена в рамках праць Інституту Історії Сучасних Міжнародних Відносин при Сорбонні. До комісії оборони дисертації належали: Ж.-Б. Дюрозель, визначний професор Сорбонни й Інституту Політичних Наук та автор численних праць з ділянки історії міжнародних відносин, Гелена Карер д'Енкос, професор Інституту Політичних Наук і авторка праць про СССР, в тому відомого твору „Розбита імперія“, та професор Сорбонни А. Снейдарк. Головою комісії був проф. Ж.-Б. Дюрозель.

Д-р Володимир Косик

Праця В. Косика спирається переважно на архівних матеріалах, з яких більшість досі не були опубліковані. Ці матеріали описують обставини і розвиток франко-українських відносин та кидать нове світло на деякі аспекти історії України і українських визвольних змагань в часі між російською революцією і Берестейським миром та початком першої окупації України російською Росією.

Листопадова Академія у Нью Йорку

Були вимовно прекрасні глибоко-блакитні небеса і високе золоте сонце в день цього річного популяційного концерту, начебто на прощальну 61-річницю нашого національного свята.

Добре знайома нам, величезна талановита, молода піаністка І. Пелех — вона теж знаменито аккомпанювала „Прометей“ — відіграла на фортепіані по-мистецьки американський гімн. Інж. Е. Івашків відкрив коротким словом імпресію. Як же приємно було, що знову зазвучав до нас правдоподібно один із найкращих чоловічих хорів на еміграції, „Прометей“ із Філадельфії. Хор цей від літ уже працює під диригентурою скромного, нестомного і обдарованого Михайла Дяболова.

Під програму свята „Прометей“ дуже переключили і розмашно виконали: „Стрілецьким шляхом“ Гайворонського та з вервою і маестратом в Лисенковій гармонізації, чудово, народно: „Ой, пушу я кониченька“, зі солю, вічно свіжого тенора З. Чорнобіла. А ось почули ми і старезну... новість. Десь там інж. О. Білик винайшов твір славетного співака і автора „Запорожця за Дунаєм“ С. Гулака-Артемовського, пісню-баркаролу. Ця композиція, „Пісня рибалок“ була введена ефективно і вона подобалася.

Дальше декламував д-р А. Лозинський. Було б корисніше говорити до мікрофону, бо в залі важко було дослухатись слів. А Б. Лепкий поет цікавий. Можна було ствердити, що декламатор змінює, як голос, так підхід до виголошених речей. І може це добре. Концертове сопрано І. Мацюк-Грицай мала в програмі, якби легшого жанру, мабуть нову пісню Гнатюшина „Воскресла“, „Моя Україно“ М. Костецького, а не як було в програмі „Люблю тебе Україно“ та „Життя“ Гнатюшина (сл. Олеса). А тому, що вона виступала двічі, то про це пізніше.

Проф. д-р І. Головинський відчитав, по перерві, спокійно без патосу, добре опрацьовану промову на тему дня. По досить докладній історії 1-го Листопада, він навізав до сучасного, трагічного положення на Україні, цитуючи Шевченка, а зокрема Симоненка. Ще раз виступила співачка Мацюк-Грицай із піснями „Засумуй, трембіто“, знову не як у програмі подано, що це пісня Ярославенка (і звідкіль ці похибки?), а Н. Нижанківського (існує теж і власна мелодія Купчинського) та „Україно моя, Україно“, „Шлягер“ Дмитра Яковича Покрасса на слова московського Лебедєва-Кумача (переклад Вадима Собка). Можна мати поважний сумнів чи „братія“ з останньої пісні підходила на Листопадову Академію? Дехто лише знає, хто створив музику, але майже нікому невідомо хто є автором тексту. Цю „українську частушку“ мусила в 1939 році при амарші большевиків до Львова, виконувати знаменито О. Петрусенко, на примусову радість наших людей.

Виступ сопрана Мацюк-Грицай вийшов ненайкраще. У безсмертній пісні „Засумуй, трембіто“ заважувалося деякі нечіткі тони. На фортепіані аккомпанювала М. Баслядинська. На закінчення ще раз на радість публіки повнівся „Прометей“. Влучний підбір нещодавно померлого Людкевича „Косар“ (сл. Шевченка), „Огні горять“ Воробкевича-Людкевича та новина для Нью Йорку Стеценко „У неділеньку, у святую“ (останні пісні сл. Шевченка). Хор розспівавшись, звучав ще краще як на початку. Культурно і патріотично було взяти саме тепер у програму якийсь твір найбільшого українського композитора Людкевича, як ось: „Косар“ і „Огні горять“ (Людкевича редакція). „Косар“ із сповільненими темпами тут і там та піаністами вивав драматично, а креслено наприкінці імпонувало. „Огні горять“ можна слухати всеніжжя: воно бо таке і є, радісне та сумовите. „Часом я тужу за тобою“, це між іншим, улюблена пісня підписаного, як задля поезії, так і задля музики, а Дяболога інтерпретує її краще всіх диригентів, яких підписаний чув коли-небудь у цій композиції. Остання пісня — це пісня кантата, вона зокрема підходила своїм змістом на таке свято. Вона найбільше полонить слухача в кінцевій частині. Хор опанував її бездоганно. Це може лещо можна б урізноманітнити темпо і динаміку аж до баритонового солю. Звук хор був повний і могутній. Молодий соліст, баритон, І. Кушнір росте і розвивається просто „на очах“. Варто відмітити його гарну барву голосу, музичальність і певність виконання.

З радістю треба подати до загального відома, що весною „Прометей“ вибирається у мистецьку поїздку по Європі. Чи може бути щось приємніше та більш імпонує?

Хор і громада закінчили Академію спільно і бадьоро українським національним гімном.

Теодор Терен-Юсків

„ПРОПАГУВАННЯ...“ (Закінчення зі стор. 1)

Скільки й інших солістів. Цей експеримент був дуже вдалий, солісти скоро вивчили українські партитури і опера, як сказав маестро Колесник, випала на славу української культури. Оперний хор був створений з різних українських хорів в Торонто і з ним дуже наповнено працював В. Колесник.

Тиждень перед першою виставою опери „Купало“ п-і Рубі Мерсер з радіо і телевізійної станції Сі-Бі-Сі переклада півторагодинні інтер'єри з В. Колесником, яке описує повністю, з мелодіями з українських опер, було передане канадською сіткою і спричинилося до популяризації не тільки самої опери „Купало“, збільшуючи тим самим фреквенцію відвідувачів вистав, але також широкого розголосу української музичної культури.

Оперна Асоціація, — продовжувала далі розповідати В. Колесник, — планує широкую діяльність також на 1980 рік. У Торонто вже розпочато підготовку до великого концерту оперної симфонічної музики, а також в майбутньому планується поставити ряд інших опер. Основною, однак, про

блемою, яку ще треба розв'язати, це брак видрукованих партитур для українських опер. Головними солістами в опері „Купало“ виступали: Ганна Колесник, Джефф Морріс, Корнеліс Оптов, Роксолана Росляк, Леонід Скірко, Крістофер Каммерон, Аво Кітаск, Вікторія Масник, Майкл Страно, Ірена Вельгаш, Роза Антоні, Доналд Кларк, Марк Ду Баа, Лео Евасон, Стефан Кривенський, Дажін Стівелл та інші.

„Метою мого приїзду до ЗСА, — заявив В. Колесник, — є переговори з багатьма людьми і організаціями, а в першу чергу з Головинним Екзекутивним Комітетом Українського Народного Союзу, про можливість приїзду оперного театру з Торонто до Нью Йорку, а може і теж до Філадельфії з оперою „Купало“.

Маестро В. Колесник свідомий того, що це коштує на рік, але не в ж у нас не знайдеться кілька тисяч любителів оперного мистецтва, щоб заповнили на два вечори велику театральну залу і таким чином підтримати тих, які трудяться в цій діяльності мистецтва, не

СПРОСТОВАННЯ

Братська Інформація в Чикаго повідомляє, що в репортажі „Мирянська студійна конференція в Чикаго“ („Свобода“, 27 жовтня 1979) було несластиво зацитовано одне місце з виступу д-р Б. Лончини. Цитата „Час на фесверки в патріархальній роботі минуло, треба взятися до конструктивної праці на місці, час розбудовувати помісність на нинішній“ — була вирвана з контексту. Крім цього, цитата не була подана дослівно, що могло викликати різні інтерпретації цього вислову.

Бучач і Бучаччина
Історично-мемуарний збірник
Книжка у твердій порцеляній обгорці із золотими буквами
роботи інстля ЯКОВА ГІНЗ-ДОВСЬКОГО. 943 сторінок з малюнками.
Ціна \$25.00 + \$1.00 пересилки
СВОБОДА
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Замість квітів на свічку могли великого спортсмена, кол. члена Ради Директорів та кол. члена Управління УСР-у в Нью Йорку

бл. п. дир. Степана Конашевича
та в пам'ять померлого спортсмена-ідеаліста, був змагуна УСР-у
бл. п. Адріяна Лапичака
на Патріарший Фонд
50.00 доларів складає
УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛУБ в НЬЮ ЙОРКУ
Вшановним Родинам Померлих наше глибоке співчуття.

У неділю, 2 грудня 1979 р., о год. 1 по пол. у церковній залі парафії св. Юрія Переможця

839 Yardville, Allentown Rd., Yardville, N.J. (біля Трентону)
буде відкрита
ВИСТАВКА КАРТИН МИСТЦІВ ДИСИДЕНТІВ з України
Також будуть виставлені праці САМВИДАВУ з України, видання СМОЛОСКИПУ, які бажаючі можуть набути.
Виставку влаштовує Сестрицтво св. Книгини Ольги при парафії св. Юрія Переможця.
Вступ за добровільними датками.

СЛУХАЙТЕ УКРАЇНСЬКУ РАДІОПЕРЕДАЧУ „ЛУНА УКРАЇНИ“
музика • інтерв'ю • оголошення кожної середи о год. 19-й на
wfuv 90.7 FM
RADIO STEREO

НАЙКРАЩИМ ДАРУНКОМ на СВ. МИКОЛАЯ і під ЯЛИНКУ
Студійна (Колеждова) Грамота УНСоюзу
ЯКА ЗАПЕВНИТЬ ВАШИМ ДІТЯМ І ВУКАМ ВІСНОКИ ОТУДІ, ЯКІ ВІДКРИЮТЬ ІМ ДВЕРІ ДО ЩАСЛИВОГО І УСПІШНОГО ЖИТТЯ.
По інформації в справі коледжового забезпечення просимо звертатися до місцевих секретарів УНСоюзу, або до Головної Канцелярії на адресу:
Ukrainian National Ass'n, Inc.
P.O. Box 17 a — 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
Дозвольте пригадати Вам, що вкладки повинні бути вплачені вже в першому дні місяця, коли припадає чергова платність.
Тому проситься належні вкладки вирішувати не пізніше, як 25-го дня даного місяця.
ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗАКЛИК
ЛИСТОПАД — ЦЕ МІСЯЦЬ ЗІРКИ НА „ДАР УКРАЇНСЬКОМУ ВОЄННИМ ІНВАЛІДАМ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТБИ“.
ЯКЩО ВИЩЕ НЕ ЗЛОЖИЛИ СВОГО ДАТКУ НА ЦЕЙ „ДАР“ НА ЗІРКОВУ ЛИСТУ, ТО СПОВІНІТЬ ЦЕЙ ПОЧЕСНИЙ ОБОВ'ЯЗОК І ВИШЛІПІТЬ Свій ДАТОК НА АДРЕСУ:
SOCIAL SERVICE OF UKRAINIAN WAR VETERANS
1321 West Lindley Avenue • Philadelphia, Pa. 19141

Друкарня „СВОБОДИ“
приймає до складу і друку
КНИЖКИ • БРОШУРИ • ЛЕТЮЧКИ
ВЕСІЛЬНІ ЗАПРОШЕННЯ • КВИТКИ
ТОЩО.
„СВОБОДА“
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807
N.Y. Line — (212) 227-4125

HNIZDOVSKY
WOODCUTS, 1944-1975
A collection of woodcuts by ABIE M. TAMBOR, Jr. with a foreword by PETER A. WICK and an autobiographical essay by JACQUES HNIZDOVSKY.
\$1.00 hard bound. Postage and handling one dollar.
New Jersey residents add 5% sales tax.
СВОБОДА BOOKSTORE
Jersey City, N.J. 07303

ПОДЯКА РОДИНИ бл. п. ІВАНА ПОПОВИЧА з Парми в Огайо

За покликом всемогутнього Бога, ранком 31-го липня 1979 р., несподівано для нас, відійшов з цього світу наш Найдорожчий ЧОЛОВІК І БАТЬКО

бл. п. ІВАН ПОПОВИЧ
проживши 78 років для своєї родини і на служінні Народові в Українській Галицькій Армії, Українській Військовій Організації, Організації Українських Націоналістів, Організації Державного Відродження України та в інших національних товариствах.

В тих днях горювання багато громадян прийшло нам з розрадою й допомогою та жертвенністю на різні цілі, за що всім цим способом складаємо щирю подяку. Перш усього дякуємо ми Всеважливішому Отцю прелатові (тепер ВПресса. Митрополитові УЦУ у ЗСА) Мисрославу Любачевському, духовникові Семінарії св. Василія у Стемфорді за відслуження двох Парастасів у похоронному заведенні Колоді-Лазути в Пармі та похорону з проповіддю у п'ятницю 3-го серпня з церквою св. Андрія на паравіліній центральній, — та Впр. Отцю Іванові Оршикевичеві за спільну службу Парастасу.

Копіюючи Дружам Зброї і Воїнам Українських Армії, зорганізованих у Кліплендському Відділі Ветеранських Об'єднань — УСС, ОБВУ, Першій Українській Дивізії, УПА і Союзу Ветеранів Українського Різистансу та Членкиням 8-го Відділу Українського Золотого Хреста ім. О. Теліги дякуємо за почесні стійки з прапорами в часі похоронних обрядів, а голові 8-го Відділу ОБВУ проф. Якову Кльованову за діловий провід цими сумними для нас урочистостями.

Щиро дякуємо речникові Українських Злучених Організацій — Відділу УКАП. Степанові Кіткі за прощальне слово від Кліплендської Громади, в якій пригадав усю працю і жертвенність Покійного для рідного народу, а з того 55 років для розвитку поселення у Кліпленді, — та другим промовцям, які прощали іменем своїх організацій на цвинтарі, або на поминках: проф. Роман Лесик (УСС і ОБВУ), мгр Теоділ Бак-Бойчук з Філадельфії (Сенат ОУН), Іван Харембура з Філадельфії (Централа ОБВУ), проф. Я. Кльованів (місцевий Відділ ОБВУ), Марія Різник (8-й Відділ Українського Золотого Хреста), мгр Ярослав Кришталович (Платова Станиця), Інж. Іван Фур (Окр. Комітет Відділу УНО і Відділ 102), проф. д-р Михайло Пап (Укр.-Амер. Асоціація).

We deeply appreciate and wholeheartedly thank Mykola and Bohdan Kapitanec, Walter and Eugene Filippow, Harry and Michael Krawczynski, and Jeffrey Lemichuk for paying their last respects and honoring my dear Husband and Father by serving as pallbearers.

Our most sincere thanks to the employees of the F & W Ursem Company for the beautiful Liturgy Vestments, donated in memory of John Popowich. The name of the deceased, sewn in the vestment, will serve as a reminder to the priest wearing it to pray for the repose of the soul as he offers Holy Liturgy.

Дякуємо також авторам некрологів про Покійного голову нашої родини, а це п. І. Харембура, надрукованого у Свободі, мгрот І. Бак-Бойчука у Новім Шляху, п. С. Кіткі у Вістях мірафії Покрова Пресв. Богородиці, в Самостійній Україні і в радіомовленні Організації Визвольного Фронту, та Редакторам Южненів Вікні і Вільного Слова, а також Відділові УНС ч. 102 за надрукування посмертних згадок.

Щира подяка плмве від нас усім тим організаціям і знайомим з Америкою і Канадою, які прислали на похорон вітні квіти і виявили нам співчуття телефонічно або листисто.

Вкінці висловлюємо наше СПАСИБІ усім жертводавцям, які замість квітів на могилу пок. І. Поповича склали датки на Св. Літургію і на добродійні цілі в сумі 1827 дол. Жертводавцями були:
1) НА СВ. ЛІТУРГІЮ — 370 дол.:
По 20 дол.: Микола і Катерина Капітанці, Микола і Катерина Кастранці, родина Купчинків, род. Труші, Василь Патер і Анна Злонкавич, Омелія і Розалія Подуєвські;
По 10 дол.: Марія Гель, род. Вірстюків, Іван Яворський, Йосиф Іванович, д-р Зенон і Мирослава Голубі, Анастасія Павлюк, Володимир і Петрус Крутоговани, Степан і Елейн Олексик, Франко і Софія Андрушків, Катерина Соловій, Анна Гусак, Анна Мацюк, Степан і Вікторія Патрикани;
По 5 дол.: мгрі Остап і Мирослава Гуки, Роман Данилевич, Семен і Степанія Пасельські, Анна Ончик, род. Ванкевичів, Михайло Бедзик, Михайло і Варвара Савінди, Михайло Думич, Володимир і Марія Новаковські, Софія Юнк, Йосиф Соловій, Ілько і Любомира Жуги, Роман Жуга, Теоділ Кліта, Михайло і Ярослава Митросевичі, Едвард Турза, Анна Паливода, Ольга Мацюк, Г. і В. Симанські, Олена Мічак, Олена Павел, Марта Мур, Лев і Н. Буркгарти.

З того одну Григоріанку відправить О. Архимандрит Лобомір Гузар у Рим, а інші Літургії священики у кількох парафіях.
Rosemary J. Consolo, Dr. Josephine Czeporowicz, Amy Eyerman, Mr. & Mrs. Louis Lenart, Jr., Mrs. Helen K. Marshall, Aileen Reed and Mr. & Mrs. W. F. Reilly, Port Charlotte, Fla., have offered directly to St. Basil's League of Prayer, Salesian Missions, Jesuit Seminary Ass'n or the Marianist Spiritual Alliance for one year membership in all liturgies and prayers.
2) НА БУДОВУ ЦЕРКВИ СВ. АНДРІЯ у ВОРМ МІНЕРАЛ СПРНІС, Фльоріда — 100 дол.:
Марія Кузі і родина Бікі 25. Едвард і Маргарета Кінкофні

Також дякуємо п. Денисові Лазути і його помічникам з похоронного заведення Колоді-Лазути в Пармі за вірче виконання потрібних послуг і обслуговування наших трудів.
Всіх тих, які вшанували Покійного присутністю, датками і співчуттям, хай Всевишній нагородить щедрим ласкамлим
В горю залишили:
КАТЕРИНА ПОПОВИЧ, вдова
МАРУСА ПОПОВИЧ, дочка
СТЕПАН ПОПОВИЧ, син

Відзначення 30-річчя Осередку СУМ-А ім. М. Павлушкова в Чикаго

Важко глядачам залишатися байдужими, коли святочний концерт відкривається чарівним українським танком, але вже швидко неможливо не захоплюватися появою п'ятдесяти дівчаток і хлопчиків у віці від семи до дев'яти років! Вшестеро зібрана публіка з цікавістю розглядала, а образ дрібних ноженат у трудних фігурах топак — повірте! — переверстали ваши сподівання! Найкращий балет світу так не зачарує глядачів, як вишкочена група малих, може технічно не цілком уже досконалих, але зате так безмежно солодких у їхньому зусиллі показати себе з найкращого боку! Власне ці, наймолодші учні Школи Українського Балету, група „Веселка“, під мистецтвом і батьківським керівництвом маестра Євгена Літвінова, відкрили концерт з нагоди 30-річчя існування і праці Осередку СУМ-А ім. Миколи Павлушкова в Чикаго, 27-го жовтня ц.р., у вшестеро, великій залі Лейн Технік авдиторії.

Дальше, духову оркестру СУМ-А, під диригентурою маестра Семена Яхнуса, відіграла марш „Привіт з України“ І. Петкевича, „Егіпетський балет“ А. Луджіні Д. Беніта, „Романси на Україні“ В. Біліва, з участю студентів музичної школи маестра Яхнуса „Баркарола“ Ж. Оффенбаха та українську народну пісню „Бандура“ в супроводі оркестру Марії-Катерини Войтих. Знаменитим альтистом відспівала популярну пісню „Степом, степом“ А. Пашкевича. Це був дуже вдалий виступ і треба відмітити, що за короткий час керівництва маестра Яхнуса ця оркестра досягнула справді високого рівня.

Молодечий хор „Ватра“, під диригентурою неомовної мгр Оксани Ференс, дуже дбайливо відспівав уривок з поеми Т. Шевченка „Княжна“, муз. А. Гнатюшина, українські народні пісні „Червоні“ та „Льон“, при фортепіановому супроводі Константини Яремчук. Із кожним своїм виступом хор виявляв видний поступ, а молодий вік його членів дає запоруку на гарне майбутнє.

Гучними оплесками „високопідібні отії і сестри“ привітали відомого вже на місцевій сцені „професора Мармолігу“, з його сатиричними, повними здорового гумору, монологами. Поза сценою „професор Мармоліг“ є конгресменом Іллінойської Палати Репрезентантів — п. Митрон Куляк! Дуже вдалу, життєву, гумористичну сцену поставив ансамбль „Тяжко на еміграції“ — сцену про українських пасажирів чикагського міського автобуса. Ансамблем керує власне у своїх вілних хвилинах п. Митрон Куляк.

А тепер — „Червона Рута“. Думаємо, що навіть колишні у вілній Україні, з участю найкращих професійних сил, не зможемо краще і на вищому мистецькому рівні вшанувати пам'ять Володимира Івасюка, закатованого КГБ совєтськими вилушниками українського композитора у Львові, як це власне зробив вокальний ансамбль „Червона Рута“, під мистецтвом керівництвом мгр Марії Гаврилюк, яка також аккомпанювала групи та є автором супровідних монологів до пісень покійного композитора. На тлі притемненої сцени з освітленим портретом В. Івасюка, прикрашеним вишиваними рушниками, лунає кілька слів супроводу і далі дзвенить чистий, як слюза ліричний сопрано Ганни Вітер. Відтак чуємо вишкочені, на професійному рівні, голоси молодих співачок: мецо-сопрано Галини Левицької та альт Марії Вишванюк-Войтих. Зал мов зачаровався... Цілий ансамбль — вісім осіб — прекрасно зіспіваний, монолози між піснями короткі, але настроєві і зворушливі, зливаються з текстом пісень. Гра світла додавала чару цій небуденній частині програми. На нашу думку, мгр Марії Гаврилюк справді

належить заслужений титул мисткині.

Чикаго мало нагоду бачити вже дуже багато танцювальних гуртків, груп та ансамблів — з Торонто, з Нью-Йорку, з Англії, з Сайнті Кетерін та з інших міст, але ні один з них не може дорівняти чикагському ансамблеві „Україна“ під керівництвом хореографа маестра Євгена Літвінова. Новий танок „Коло“, вперше виконаний на цьому святі, підкреслює делікатність ділових рухів, абсолютну дисципліну танкових кроків, чим разом — без акробатики чоловічих ролей. „Закарпатський танець“ знову зарував глядачів буйною і ніжною атмосферою життя українських Карпат, так далеких, а так нам близьких.

У другій половині програми глядачів зустріла несподіванка: коли відкрилася заслона на танок „Вечір над Дніпром“, на сцену вийшли хороводом дівчата в білих, атласових сукнях із блакитними вишивками, і за ними чоловіки в чорних штанах, чорних камізолах, білих сорочках із чорними металіками. Танок ліричного жанру, при музиці з українських мотивів, нагадував атмосферу балетів Фреда Астера і Джинджер Роджерс новий і модерний, хореографований і почуттям смаку і краси, повний ніжності, натяків на залізницю — елегантний. Справді вартісна поява в репертуарі ансамблю! Додати треба, що глядачі своїми оплесками не дозволяли танцюристам зійти із сцени.

Рівнож треба згадати конферанс концерту Христини Верещак, яка своє трудове і двоємове завдання виконала чітко, скромно і елегантно. Концерт закінчився неперевіреним фінальним „гопаком“ на сцені у виконанні „України“ та прощальним маршем оркестру СУМ-А, залишаючи у присутніх незабутні враження.

Немає сумніву, що вже найвищий час, щоб вокальний ансамбль „Червона Рута“ і танцювальний ансамбль „Україна“ вийшли в мистецьке турне по чільних містах Америки й Канади. Ми певні, що вони здобудуть собі таке саме признание всюди, де будуть виступати.

Наступного дня, у неділю, 28-го жовтня, святкування 30-річчя Осередку продовжилось величавим бенкетом та забавою у власному домі Осередку. Проводив бенкетом д-р Павло Надзвінич, Особисті привіти склали о. митрат Бутринський, парох Українського Католицького Собору св. Володимира Ольги, який теж передав привіт від протопревітера Білльського, парох української православної катедри св. Володимира, поінформували присутніх про перешкоди, що не дозволяло о. Білльському взяти участь в бенкеті; д-р Мирослав Харкевич, голова Відділу УККА в Чикаго; Ліда Ткачук від чикагської станції Пласту; Михайло Сорока від Українського Народного Союзу; д-р Роман Мишич від Каси „Самопоміч“; д-р Юліан Куляк від Каси „Певність“; інж. Мирослав Шмигель, голова Крайової Управи СУМ; інж. Володимир Левицький, кол. голова Крайової Управи СУМ; Оля Федак, голова ОЖ ОЧСУ, Чикаго; Дмитро Багрий, голова 8-го Відділу ООЧСУ; д-р Олександр Стрильчук, голова СУМ, Осередку ім. Д. Вітовського. Письмові привіти наспіли від молодечого хору при парафії св. Володимира і Ольги „Молоді Думки“; мгр Уляна Целевич-Стецюк, голови АП АБН; всіх організацій Українського Визвольного Фронту Чикаго й околиць та великого числа індивідуальних прихильників та приятелів Осередку СУМ-А ім. М. Павлушкова.

Закінчивши бенкет молитвою, о. Бутринський побажав усім зустрітись на святкуванні 40-річчя Осередку СУМ-А ім. М. Павлушкова, вже на вілній українській землі.

Зена Матла-Рихтицька

Метрополія українського Нью Йорку вшанувала Патріярха Йосифа

Заходами Відділу Українського Патріярхального Товариства в Нью Йорку, у цьому місті, в суботу, 17-го листопада ц.р., у залі Купер Юніон улаштувано унікальний вечір-ювілейний концерт в пошану Патріярха Йосифа, з нагоди 40-річчя його хіротонії та для відзначення інших історичних ювілейних дат Помісної Української Католицької Церкви. Винятковою ювілейною подією концерту полягала в тому, що ми рідко відзначуємо історичні сторінки нашої Церкви, а з другої, що виконавці дбайливо опрацьованої програми, разом з учасниками творили теплу, святочну атмосферу. Концерт розпочав відомий мішаний хор „Думка“ під диригентурою Семена Комірного, виконуючи пісню-молитву „Богородице Діво“ А. Гнатюшина. Виступ оперної співачки Марти Кокельської-Мусячук із сольовою партією у цій пісні був прекрасний. Не раз уже доводилось бувати на виступах цього хору, але, на мою думку, тим разом виконання його справді було винятковим. У їхньому співі відчувалось переживання і відчуття. На тлі хору спів Марті Кокельської-Мусячук ніжно і зворушливо підкреслював слова молитви. Виконання цієї пісні і хором, і співачкою наповнило залу своєрідним теплом, об'єднало всіх в одну нерозривну родину. У другому творі „Да Воскресне Бог“ (псалом) — Д. Бортиянського, диригент представив високу мистецьку культуру заслуженого хору „Думка“. Сольові партії виконували: Оля Пастернак, Олена Зам'ята, Алла Грогуль, Софія Раковська, Василь Тершаковський, Борис Кекіш, Роман Літєпін та Петро Ганкевич. Виконання і хору, і окремих солістів було свіже, милозвучне та гармонійне. Головні партії звучали збалансовано. Хорові на фортепіано аккомпанювали Євгенія Палій.

Святочну промову вголосив о. Тарас Лончина з Філадельфії. Промовець підкреслює суть і зміст свята, вказавши на його головні маркантні риси та їх значення для нашої Помісної Церкви тепер й в майбутньому. Зупинившись над ювілейним 40-річчям хіротонії Патріярха Йосифа та над його життєвими шляхами, презентує підкреслені питання Помісності нашої церкви в колі Східних Церков, відзначив важливість УІ Архiepіскопського Синоду, що відбувся у 1969 році в Римі, а описав, окремо він наголосив 50-річчя Синоду Українського Єпископату, що відбувся в Римі 1929 року під проводом князя нашої Церкви Слуги Божого Митрополита Андрія і в якому взяли участь всі наші Владики в Україні й розсіяні. Промова була дбайливо опрацьована і потребувати вживання нафти, бо вживання вугілля натрапляє на непереборливі перешкоди, яке пов'язано з паровою системою, а залізниця БМ проходить по території вічної мерзлоти. (Кінець)

Микола Галія

ЕНЕРГЕТИЧНА КРИЗА В СССР

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Японія відмовилася від сибірських проєктів і заплянувала співпрацю в Якутії, де й тепер висить у повітрі. Амбіції та воєнні плани японців поведи Москву до будови т.з. БМ-у, урухомлення якого буде

потребувати вживання нафти, бо вживання вугілля натрапляє на непереборливі перешкоди, яке пов'язано з паровою системою, а залізниця БМ проходить по території вічної мерзлоти. (Кінець)

Олена Звичайна та Михайло Млакович

ВОРОГ НАРОДУ

ПОВІСТЬ У ДВОХ ТОМАХ

Том перший: Проти Течі. Том другий: Планета Рабів. 939 сторінок. Ціна 15.00 дол.

Замовляти: кінгартський відділ при „Свободі“, пересилати чек або поштовою переказ, додуючи 75 центів на кошти пересилки.

„Свобода“, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Увага! Вже появилася домогін збірка вибраних творів

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі

Андрія М. Ф. Чирівського

Книжка ілюстрована мистецтвими рисунками Мотри Ходяковської

144 сторінок. Літоскопове видання, на кредовому папері. Ціна 5.00 дол. з пересилкою.

Мешканці стеїту Нью Джерсі зобов'язані 5% ставкою податку.

Замовляти: кінгартський відділ при „СВОБОДІ“ 3030 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Москва обіцяла...

(Закінчення зі стор. 1)

Андрей Громико, який недавно перебував у „мирній“ місії в Еспанії, інформувала делегацію ПВО, що Совєтський Союз підтримує Іран у випадку військового нападу зі сторони Зєднаних Штєтєв Америки.

Речники Державного департаменту тоді заявляли, що ЗСА не розглядають поки що можливості військової акції в Ірані, але ситуація в міжчасі змінилася і президент Джімімі Картер заповів, що у випадку іранського нападу на американські дипломати, заклад-

никами в амбасаді ЗСА в Теграні, яких Аятолла Хомейні збирається судити за „шипгунство“, ЗСА застосують також інші заходи, крім дипломатичних.

Досі совєтські лідери офіційно не вмішувалися до існуючого конфлікту між ЗСА і Аятоллою Хомейні, але у вівторок, 20-го листопада, совєтське пресове агентство ТАСС навіть розіслало офіційний заклих Ради Міністрів СССР, у якому вимагалося звільнення американських закладників, а самий акт захоплення амбасад називався нелегальним.

ПРО ВИВІНУВАЛЬНЕ ЖИТТЄВЕ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

на що буде призначений дохід з грамоти, в якому часі потрібні будуть фонди, що є більш потрібне — забезпечення чи ошадність, та найважливіше, скільки майбутній член може видати річно на своє забезпечення.

Тепер, коли Ви вже познайомилися з забезпеченням своєю термінологією, його дефініцією, користами і цілями кожного роду забезпечення, ми вважаємо, що тепер є пора повторити дві перші статті, які появились на цьому самому місці — одну, яка внаслідок характеру і користі грамоти класу Е-65 і другу, що доводила потребу в користі грамоти класу Е-18 для молоді. Ми є певні, що тепер ці дві статті будуть мати багату більшу значення для Вас.

Але чому б не стати Вам у міжчасі організатором УНСОЮ. Ваш заробіток залежатиме від числа членів і від того, на яку суму Ви забезпечите. Найперше, підвищити суму свого власного забезпечення, тоді забезпечити членів Вашої родини, а після того Ваших приятелів, а відтак поширити круг кандидатів на Ваших знайомих. І за це все — Ви будете відповідно винагороджені.

Зробіть це ще сьогодні. Допоможіть нам виконати у 1979 році, 85-ліття постанови УНСОЮ, квоту 5,000 нових членів, забезпечених на суму \$10,000,000. Станьте частинною найбільшою і найстаршою українською братською організацією. Станьте будівничим УНСОЮ.

Увага! Що маємо на складі кілька примірників

МИХАЙЛА ВЛОХА

ВИНИКИ, ЗВЕНИГОРОД, УНІВ ТА ДОВКІЛЬНІ СЕЛА

ІСТОРИЧНО-МЕМУАРНИЙ ЗВІРНИК

Книжка: у твердій темно-жовтій поліетиленовій обгортці із золотими буквами, роботи мистця Е. КОЗАКА.

526 сторінок із двома картами. Ціна 15.00 дол.

Замовляти в кінгартському відділі при „Свободі“, пересилати чек або поштовою переказ, додуючи одного долара на кошти пересилки.

„Свобода“, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Увага!

СВЯТОЧНІ ПОБАЖАННЯ ВІД EMBLEMS OF THE WORLD

ТРИЗУБИ

З МАСИВНОГО ЗОЛОТА

ДОСКОНАЛИЙ ДАРУНОК НА РІЗДВО

(Приймається замовлення з Канади)

Пишіть по дарову брошуру до:

EMBLEMS OF THE WORLD

P.O. Box 1014 Philadelphia, Pa. 19105

Увага!

ФУТРА КОЖУХИ ШКІРЯНА ОДІЖ

Шиемо з найліпшої якості шкіри, які вибирають найбільш досвідчені кушнірі.

Різні фасони чоловічі і жіночі шиемо на міру, як також маємо готові кожухи. Також шиемо рукавички і шапки до комплекту.

Дуже приступні ціни. Прийдіть і огляньте наші фасони.

20 First Ave. N.Y.C., N.Y.

Відкрито 7 днів у тиждні, від 10-6-00 веч.

М'ЯСО і КОВБАСНІ ВИРОБИ

за німецьким виробом для смакувати.

Вироби у власній фабриці ковбас.

ТІЛЬКИ ОДНА ЯКІСТЬ — НАЙЛІПША, яку найліпше люблять господині і цілі родини.

Зайдіть до найбільшої крамниці KARL EHMER.

KARL EHMER PORK STORE

Головна крамниця:

63-35 Fresh Pond Road Ridgewood-Brooklyn, N.Y.

Філії крамниць в Нью Йорку і поза містом.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО ВОЛЯР, член УНС ВІД. 217 ст. Посада в Рочестері, Н. Я. Помер 7 жовтня 1979 р. на 84-му році життя; членом УНС став у 1923 р. Залишив у спадку сина Петра, дочку Стефуду та 2 внуки. Похорон відбувся 10 жовтня 1979 р. на цвинтарі Голд Сепалчер в Рочестері, Н. Я.

Вічна Нова Пам'ять! Т. Кубарч, секретар.

DELTO GIFT SHOP

146 First Avenue New York, N.Y. 10009

ВЕЛИКИЙ ВИБІР ХУСТОК, СВЕТЕРІВ, ОБРУСІВ, КЕРАМІКИ, ПОДАРУНКИ НА КОЖНУ НАГОДУ.

ZENON IWANYCKY (212) 533-2906

РІЗНЕ

ШУКАЮ МЕШКАННЯ при родині, або при старій особі (мужчина або жінка) в Нью-Йорку, Ірвінгтоні або в Глен Спей.

Тел.: (201) 373-5877

МАКАР'СЬКИЙ

STORE & SHOP 823 Sanford Avenue Newark, N.J. 07105 (201) 374-7787

— 2 бл. від укр. церкви —

Пригладусмо, що наша фірма виготовляє на замовлення всі вироби з біжутерії з 14118 кт. золота, срібла та емалі.

Замовлення приймаємо від укр. крамниць, які також індивідуальні, включаючи власні власні моделі.

Масно великий вибір тризубів, різної величини та різні моделі.

Ціни дуже помірковані, тому, що самі все виробляємо.

БАРТЕНДЕРА

На вечірню зміну, від год. 6-00 веч. до 2-00 ночі, пошукує зарплату бари УВБТ „Чорноморська Січ“ в Нью-Йорку. Н. Дж. Досвід не обов'язковий — навчимо. Голоситись на тел.: (201) 373-8783. кожного дня між год. 4-6 по поп.

ПОШУКУЮ ГОСПОДИНЮ

У віці 55-62, українку, життя на місці, власна кімната, мешкання, добра платня, мало годин праці. Потрібно дещо знання англійської мови. Прошу писати на адресу

JOHN V. JOHNSON 600 Park Street, B465 Richfield Springs, N.Y. 13439

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y.

ORegion 4-2568

ПОПРАГОДУЄМО ТРАДИЦІЙНІ українські похорони на Ваших рідних. Обслуговуємо всі громади вже понад 50 років. Обслуга 24 години доби.

JOHN J. SENKO (212) 388-4416 or (516) 481-7460

SENKO FUNERAL HOME

213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.

HEMPSTEAD FUNERAL HOME

89 Peninsula Blvd. Hempstead, L.I., N.Y.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЦІЦРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Вальді Врукі і перенесенням Тілівих Останків з різних країн світу.

801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J.

NEWARK, N.J. ESsex 5-5555

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10463

Tel.: 863-2475

181 Avenue "A" NEW YORK, N.Y. 10009

Tel.: 674-3630

Директор ЮСІФ СЕНКОВСЬКИЙ

Займає валютними похоронами в кінці міста, в кінці району міста. Похорони по мінімальним цінам.

Напогоджуємо традиційні українські похорони на Ваших рідних. Обслуговуємо всі громади вже понад 50 років. Обслуга 24 години доби.

JOHN J. SENKO (212) 388-4416 or (516) 481-7460

SENKO FUNERAL HOME

213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.

HEMPSTEAD FUNERAL HOME

89 Peninsula Blvd. Hempstead, L.I., N.Y.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЦІЦРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Вальді Врукі і перенесенням Тілівих Останків з різних країн світу.

801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J.

NEWARK, N.J. ESsex 5-5555

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10463

Tel.: 863-2475